

[Udenrigsministeren.]

til at opgive dem. . . (*Christmas Møller*: Er det heller ingen Ændring?). Nej, det er virkelig ikke nogen Ændring, for der er ikke et Tidspunkt, hvor man ikke har hævdet denne ganske selvfølgelig Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg blev meget overrasket ved at høre de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller før kom med angaaende nogle Udtalelser, der var blevet fremsat af det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, idet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller meget skarpt udtalte, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen ikke havde været berettiget til at fremsætte saadanne Udtalelser. Det drejede sig om Spørgsmaalet med Hensyn til Udnævnelsen af en Lærer ved Handelshøjskolen. Jeg vil slet ikke tage Standpunkt til Spørgsmaalet om det berettigede eller ikke berettigede i den Kritik, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har rejst. Jeg føler mig ikke kompetent til at bedømme denne Sag. Det, der interesserer mig, er det rent principielle: Har vi ikke Lov til, er det ikke baade vor Ret og vor Pligt netop her i Salen at rejse en saadan Kritik, og er der ikke meget ofte netop rejst Kritik mod Udnævnelser, dels ved Statsinstitutioner, dels ved Institutioner, der faar Statsstøtte? Jeg tager altsaa her slet ikke Standpunkt hverken pro eller contra til det berettigede i den paagældende Udnævnelse, men jeg vil gerne have det ærede Medlems Udtalelse om — jeg kunde ikke faa fat paa det —, hvad det egentlig er, der saa skarpt blev bebrejdet det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, for det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen kun har øvet en Kritik, som han har Ret til at øve her, og som enhver af os maa have Ret til, og jeg drager det frem, fordi jeg ogsaa vil forbeholde mig selv ved given Lejlighed at øve en saadan Kritik.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager skal jeg sige, at jeg, inden jeg fremsatte mine Udtalelser, meget nøje havde gennemlæst Fortrykket og hele det ærede Medlems Tale, og jeg kunde kun komme til det Resultat, som jeg har givet Udtryk for her. Jeg beklager naturligvis, hvis det ærede Medlem ikke har villet det, men det ærede Medlem siger i sin Tale: Nu er det Tidspunkt inde, da vi maa undersøge alle Ordningerne, se, hvordan de har virket, og hvis vi saa kommer til det Resultat, at de ikke har virket godt, at de har været daarlige for os, saa

skal vi af med dem. Og derefter gennemgaar det ærede Medlem Ordningerne. Nu kan jeg ikke komme med Kommentarer til det alt sammen, men f. Eks. om Kødordningen siger det ærede Medlem, at den i sin Tid, til at begynde med, har været medvirkende til at hæve Priserne — og de andre Ordninger faar ikke nogen bedre Kritik. Altsaa, hvis der har været Mening i det ærede Medlems Opstilling og Tendens, saa har jeg uddraget det rette Resultat af det. Hvis jeg er naaet til et andet Resultat, end Meningen har været fra det ærede Medlems Side, saa kan det ærede Medlem gøre opmærksom derpaa — saa beklager jeg, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem, men saa forekommer det mig, at det er det ærede Medlem, der har udtrykt sig uklart.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg kun sige, at jeg naturligvis ikke vil benægte, at ærede Medlemmer har Ret til at rejse Spørgsmaal om Udnævnelser, kritisere dem og motivere denne deres Kritik.

Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg gerne sige, at nu synes jeg, at Taagen begynder at spredes i høj Grad, og det er den højtærede Udenrigsminister, som er begyndt at hjælpe til at sprede den Taage, han selv har skabt. Det, vi har sagt, og det, vi har haft Interesse i at faa understreget, er, at Danmarks og andre Landes Stilling er en anden nu end da med Hensyn til disse Sanktioner. I 1935 sagde den højtærede Udenrigsminister — det findes Sp. 66 i Folketingstidenden for 1935—1936, og jeg beder om Formandens Tilladelse til et Citat:

„Ærede Medlemmer vil i Bemærkningerne til Forslaget finde Indholdet af disse Direktiver. Det fastslaas i disse, at hver Stat selv skønner over, hvorvidt Angreb i Strid med Pagten foreligger, men man forudsætter, at dette Skøn udøves paa rimelig Maade.“

Det er ganske klart, at fordi Ministeren skal have sin Sanktionslov, siger han dette om, at Skønnet skal udøves paa rimelig Maade, og derefter maa man sætte Sanktionerne i Kraft. Fuldkommen ligetil! I Dag siger Udenrigsministeren: Erklæringen af 1. Juli 1936 var ikke uden Betydning, for der sagde vi, at hver Stat, naar den skønnede paa rimelig Maade, om der var Grund til det, kunde sætte Sanktioner i